

РЕШЕНИЕ

№ 2749

гр. София, 04.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **13555** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА чл. 145 – 178 АПК, вр. чл.178 ЗМВР.

Образувано е на основание постъпила жалба от А. В. Г. от [населено място] против Заповед № 4498/14.11.2019 г. , издадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта по т.5, в която е наредено на оспорващата, младши инспектор – полицай в група 01 на сектор 02 „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при ГД „Национална полиция“ – МВР, считано от 01.11.2019 г. да се измени размера на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, определени със Заповед №3286з-4140/23.10.2019 г. – за извършване на постова дейност о охрана на сгради и обекти (вътрешни постове), съгласно чл.10, ал.2, т.7, б.“б“, б.“вв“ от Наредба №8121з-1060 от 26.09.2019 г. на 15 на сто. В жалбата са наведени доводи както за нищожност, така и за незаконосъобразност на оспорения частично акт.

Ответникът Директора на СДВР, чрез пълномощника си юрисконсулт А. К., оспорва жалбата. Подробни съображения са изложени както в съдебно заседание, така и в представени по делото писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган административна преписка, както и

справка за получаваното от оспорващата трудово възнаграждение за периода от 01.08.2018 г. до 30.11.2019 г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Липсват доказателства за съобщаните на акта на оспорващата, но доколкото същият е издаден на 14.11.2019 г., а жалбата е входирана в съда на 20.11.2019 г., то следва извода, че е спазен законоустановения 14-дневен срок за оспорването му. Съдът приема, че предмет на оспорване в настоящото производство е вътрешнослужебен акт, който засяга права или законни интереси на адресатите му и не е изключен изрично със закон от съдебно обжалване. С оспорената заповед се определя размера на допълнителното възнаграждение за специфични служебни дейности на държавен служител, както и условията и редът за неговото изплащане. С оглед заеманата от оспорващата длъжност и изричното поименно посочване на лицето, депозирало жалбата, следва да се приеме, че обжалваният акт засяга негови права и законни интереси, поради което е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество, същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Между страните не се спори, че оспорващата заема длъжността младши инспектор – полицаи в група 01 на сектор 02 „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при ГД „Национална полиция“ – МВР. На 05.11.2019 г. от Началника на ЗЖУ-С., Дирекция „Жандармерия“ при ГДНП до Директора на ГДНП е отправено предложение рег. №6809р-47437 за изменение размера на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, определен със Заповед №3286з-4140/23.10.2019 г. на Директора на ГДНП на държавни служители от ЗЖУ – С., включително и оспорващата, определени за осъществяване охрана на помещения, предоставени за ползване на Дирекция „Обществени поръчки“ – МВР в административна сграда, намираща се на адрес: [населено място], пл. „Света Неделя“ №6. Предложено е размерът на допълнителното възнаграждение, съгласно чл.10, ал.2, т.7, б. „б“, б. „бб“ от Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г. да бъде определен на 15 на сто.

На основание на предложението с оспорената в настоящото производство заповед Директора на ГДНП е изменил размера на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавни служители от Зонално жандармерийско управление – С., определен със Заповед №4140/23.10.2019 г., считано от 01.11.2019 г. В т.І за извършване на постова дейност по охрана на сгради и обекти /вътрешни постове/, съгласно чл.10, ал.2, т.7, б. „б“, б. „бб“ от Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г. е определено допълнително възнаграждение в размер на 15 на сто. В т.5 е посочено, че такова възнаграждение се дължи и на оспорващата.

Видно от изменената заповед в т.161, раздел IV от същата на оспорващата е било определено допълнително възнаграждение в размер на 50 на сто за извършване на патрулно-постова дейност или опазване на обществения ред на териториален или линеен принцип, съгласно т.7, б. „а“, б. „аа“ от Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г., считано от 01.10.2019 г. В такъв размер е и изплатеното й допълнително възнаграждение за м. Октомври 2019 г., видно от представената от ответника справка.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Настоящия съдебен състав счита, че процесната заповед е издадена от некомпетентен орган, поради което същата се явява нищожна.

Оспорената Заповед № 4498/14.11.2019 г. е издадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на основание чл.178, ал.1, т.2 и чл.179а, ал.1 ЗМВР и чл.6, ал.1 от Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г. за условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавни служители в МВР. Чл. 6, ал. 1 предвижда, че определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение и съответната специфична служебна дейност, неговото изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определят по мотивирано писмено предложение на преките ръководители и със заповед на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР, както и на директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" (РДГП) и на регионалните дирекции "Пожарна безопасност и защита на населението" (РДПБЗН), а за главния секретар на МВР, заместник главния секретар и ръководителите на структури по чл.37 - от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица.

Изплащането на допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности е предвидено в разпоредбата на чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР, съгласно който текст такова се изплаща към основното месечно възнаграждение на държавните служители. Съгласно чл.179, ал.2 ЗМВР условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал.1 и по чл.178, ал.1, т.2 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а техният размер – с негова заповед. В изпълнение на законовата делегация е издадена Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г. за условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавни служители в МВР.

В случая обаче, законовата норма на чл.179, ал.2 ЗМВР оправомощава единствено Министъра на вътрешните работи да определя размера на допълнителните възнаграждения по чл.179, ал.1 и по чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР. Нормата е императивна и безусловна и не се нуждае от тълкуване. Поради това следва да се приеме, че Директора на ГД „Национална полиция“ – МВР не е материално компетентен да издава заповеди, с които да определя размера на допълнителните възнаграждения по чл.178, ал.1, т.2 ЗМВР.

Действително ответният орган се позовава на разпоредбата на чл.6, ал.1 от Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г., в която разпоредба изрично е предвидена компетентността му. Определената обаче в закона компетентност на Министъра на вътрешните работи, специално по отношение на допълнителните възнаграждения по чл. 178, ал.1, т.2 ЗМВР е персонална и не може да бъде делегирана след като няма изрично нормативно овластяване за това. В случая за такова овластяване не може да се приеме и нормата на чл.6, ал.1 от Наредба №8121з-1060/26.09.2019 г., тъй като същата като подзаконен нормативен акт не може да противоречи на законовата норма. С оглед императивната разпоредба на чл.179, ал.2 ЗМВР, предоставяща компетентност единствено на Министъра на вътрешните работи да определя размера на допълнителните възнаграждения, следва да се приеме, че Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ не е компетентен да определя размера на тези възнаграждения, респективно да издава заповеди от вида на оспорената в настоящото производство. В този смисъл са и мотивите на Решение № 8344/20. 06. 2018 г. по адм. д. № 11580/2017 г. по описа на ВАС – Пето отделение.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е

издадена от некомпетентен орган. Наведените от процесуалния представител доводи не обосновават друг извод. Така констатираният порок е толкова съществен, че заповедта не е годна да породи правно действие и обосновава извод за нейната нищожност в оспорената част.

Въпреки изхода на спора, доколкото няма изрично искане от оспорващата за присъждане на разноски, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 4498/14.11.2019 г., издадена от Директора на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта по т.5, в която е наредено на А. В. Г., младши инспектор – полицай в група 01 на сектор 02 „Патрулно-постова дейност и масови мероприятия“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при ГД „Национална полиция“ – МВР, считано от 01.11.2019 г. да се измени размера на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности, определени със Заповед №3286з-4140/23.10.2019 г. – за извършване на постова дейност о охрана на сгради и обекти (вътрешни постове), съгласно чл.10, ал.2, т.7, б.“б“, б.“вв“ от Наредба №8121з-1060 от 26.09.2019 г. на 15 на сто.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: